

Predmet: Nenad Malić – Stari Majdan

Okružni sud u Beogradu, Veće za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K.V. 3/09

Glavni pretres: 7.10.2009.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Saslušanje optuženog Nenada Malića

Optuženi ne priznaje da je izvršio krivično delo za koje ga optužnica tereti.

Bio je pripadnik 3. bataljona Šeste krajiške brigade. [Preminule] Grbića i Velića poznavao je iz viđenja. Nekoliko dana pre kritičnog događajanih dvojica su tražili njega da njegov zet, koji je bio autoprevoznik, prebaci njihove porodice preko Drine na teritoriju *slobodne zone* (Hrvatska). Nije hteo to da uradi, ali oni nisu prestajali, zbog čega je bio jako nervozan. Kritičnog dana [21.12.1992.] došao je u kafanu između 10:00 i 11:00 časova. Puno je pio u to vreme. Pre nego što je došao u kafanu, popio je pet, šest rakija a u kafani je pio pivo. U kafani su bila dva dela, u jednom su sedeli muslimani a u drugom Srbi. Za stolom je sedeo sa komandrom voda i pretpostavljenim Milom Indićem, Dušanom Indićem, Milom Plavišćem i Mirkom Stuparom. Jedino je Mile Indić bio u uniformi. Ne seća se da li je neko nosio oružje. Među muslimanima su se nalazili Grbić i Velić i s vremena na vreme su mu dobacivali i pitali zašto neće da ih prebaci. Nije bilo nikakvih rasprava i bilo je mirno u kafani. Do trenutka kada su se ubistva desila popio je više od gajbe piva i bio je mnogo pijan. Oko 17:00 ili 18:00 časova za njihov sto prišao je Grbić, povukao ga za rukav i pozvao da izađu napolje da porazgovaraju. Hodali su neko vreme i onda se Grbić uhvatio za pojas. Mislio je da će da izvadi nož ili pištolj. Kako bi se odbranio on (optuženi) je izvadio pištolj i pucao. Ispalio je dva metka u Grbića i on se tada zateturao unazad i naslonio na jednu ogradu. Nije pao na zemlju, što ga je jako uplašilo, tako da je ispalio još nekoliko hitaca u Grbića, nakon čega se on srušio na zemlju. Grbić je tada je ispustio predmet koji je držao, ali on nije uspeo da vidi šta je to bilo. Zatim je iz kafane izašao crni, visoki, mršavi [Velić] koji je počeo da viče i potrčao prema njemu. Sa razdaljine od dva, tri metra ispalio je jedan hitac u Velića i usmrtio ga. Nakon toga ga je vlasnik kafane zvani *Cigo* odvezao kući. Na putu ka kući rekao mu je da će od njega napraviti heroja, ali on nije razumeo šta to znači. Nakon dva, tri sata došla je policija.

Sutradan je došla vojna policija i odvela ga u Banja Luku, gde je trebalo da da izjavu pred Vojnim sudom. Saslušan je tek nakon 20 dana, a do tada je boravio u teškim uslovima u *malom logoru*, u ćelijama bez grejanja sa mnogo ljudi. Nije ga interesovalo šta u zapisniku o saslušanju piše, jer je znao da ide na ratište.

Žao mu je zato što je ubio Grbića i Velića, ali je to uradio u samoodbrani. Pritom je bio u teškom pijanstvu. Nije imao nikakav nož niti bilo kakav bodež. Ne poznaje ni jednog Hadžalića [preživeli oštećeni].

Komentar:

Optuženi je zvučao nesigurno i neiskreno. U toku svedočenja, više puta je menjao iskaz. U istrazi je izjavio istražnom sudiji da je ušao u kafanu i odatle izveo Grbića u koga je potom pucao, dok je na glavnom pretresu rekao da je Grbić izveo njega i da se uhvatio za pojas nakon čega je on reagovao. U istrazi je izjavio da je neposredno pre opaljivanja rekao Grbiću da to čini za njegovog [pokojnog] strica. Na današnjem suđenju je negirao da je izjavio tako nešto. Takođe, istražnom sudiji je rekao da je ispalio jedan metak, što korespondira zapisniku sa uvidaja, dok je na glavnom pretresu izjavio da je pucao dva puta. U istrazi je navedo da nije znao koji je predmet držao Grbić, da bi na glavnom pretresu izjavio kako je to verovatno bilo neko oružje, pištolj ili nož. Zatim, u istrazi je izjavio kako je nakon toga ponovo otišao u kafanu i pozvao Velića da izađe, dok je na glavnom pretresu rekao da je Velić sam istrčao i krenuo ka njemu. Optuženi tvrdi da pred istražnim sudijom Vojnog suda u Banja Luci nije saslušan više od 20 dana, iako prema zapisnicima o saslušanju proizlazi da je saslušan tri dana nakon ubistva, 24.12.1992. godine.

Fond za humanitarno pravo